

עת"א 15176/05/15 - פכרי מנצור עומר, נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15176-05-15 עומר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	פכרי מנצור עומר,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה השוללת ממנו את ההטבה להכניס מכשיר D.V.D לתאו.

העותר טוען כי בעבר הותר לו להכניס D.V.D לתאו למרות היותו מוגדר אסיר בטחוני. את מכשיר ה - D.V.D הוא רכש מהקטינה שבבית הסוהר ויש בידו קבלה על כך. עשה שימוש במכשיר ה - D.V.D עד אשר הועבר לבית סוהר אחר. לדברי העותר, היה בתאו מכשיר D.V.D בין השנים 2009-2013 בעת שהיה במס' בתי כלא : אשל, שיטה ודמון. כיום הוא נמצא בכלא גלבוע בהפרדה. בכל הארץ יש מכשיר. העותר טוען כי השב"כ איננו מתנגד לסיווגו כ"אסיר פלילי", הוא לא משתייך לשום ארגון, אין לו דעות אידיאולוגיות וקיימת המלצה שיפוטית של כב' השופט יונתן אברהם לסווגו כאסיר פלילי.

כתב התשובה :

העותר הינו אסיר בטחוני שנדון ל - 17 שנות מאסר בגין עבירות של סיוע לאויב במלחמה וגרימת מוות בכוונה תחילה. פקנ"צ 04.33.00 מונה רשימה של חפצים האסורים בהחזקה אצל אסירים ביטחוניים. הגבלות אלה הוכרו בפסיקה כסבירות ועל כן, גם היתה תקופה כלשהי במסגרתה התאפשר לעותר להחזיק מכשיר D.V.D , אין הדבר מקנה לו זכות להמשיך ולהחזיק במכשיר.

עתירתו של העותר להסרת סיווגו כאסיר בטחוני נדחתה באותה החלטה שאליה הפנה העותר. העותר אכן החזיק במכשיר D.V.D תקופה מסוימת כששהה באגף שמור בו הוחזקו אסירים ביטחוניים ופליליים יחד, ובשל טעות התאפשר

לו להחזיק D.V.D. אולם, כעת, לאחר שהוחזר לאגף הביטחוני נלקח ממנו המכשיר.

אכן העותר רכש את המכשיר ביום 15/7/12 והחזיק בו עד חודש מאי, עת הוחזר לאגף הביטחוני.

בתום הדיון התבקש ב"כ המשיבה לשקול שוב את עמדתו לאחר שיתיעץ עם הגורמים המוסמכים. בכתב תשובה משלים שהוגש עמדה המשיבה על עמדתה לפיה דין העתירה להידחות.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

העתירה שבפני מציבה את השאלה מה השיקולים שיש לשקול במסגרת החלטה חדשה המבטלת החלטה ישנה.

בניגוד לעמדת המשיבה, אין לפטור את המשיבה בטענה שמשמעותה "טעות לעולם חוזרת" - דהיינו הפה שהתיר הוא הפה שיאסור. כאשר בודקים את סבירות ההחלטה החדשה "האוסרת", לא ניתן להתעלם מהאינטרס של הפטר שסמך על ההחלטה ופעל על פיה. העותר נהנה תקופה ארוכה מההחלטה "השגויה" ופעל על פיה. ההקפדה על בדיקת הנסיבות והסבירות צריכה להיות הדוקה יותר במקרה זה מאשר בבדיקת הסבירות בהחלטה המקורית, שהיא, ככלל, מאפשרת מרחב גדול יותר של שיקול דעת לרשות המנהלית.

בנסיבות שבפני השיקול של "הסתמכות" האסיר על ההחלטה, כבודו במקומו מונח, אך אין בו כדי להכריע את גורל העתירה.

המדובר באסיר השפוט לפרק זמן ארוך מאוד בגין עבירות מהחמורות ביותר הקיימות בחוק הפלילי - סיוע לאויב במלחמה וגרימת מוות כוונה תחילה. עתירתו לשינוי סיווגו כאסיר ביטחוני נדחתה.

אין מחלוקת כי על פי פקודת הנציבות אסור לאסיר ביטחוני להחזיק חפץ מעין זה.

ה"הפליה" של אסירים ביטחוניים - בהקפדה יתירה איתם בנקיטת אמצעים ביטחוניים הוכרה בפסיקה חוזרת ונשנית של בית המשפט העליון.

תמצית הנימוקים שניתנו בהחלטות השונות של בית המשפט העליון הם: האופי המיוחד של התארגנות האסירים הביטחוניים, התארגנות המביאה לידי עוינות לשלטון, מצדיק את העמדה לפיה האמצעים הביטחוניים שיש לנקוט כלפי אסירים ביטחוניים חייבים להיות חמורות יותר מאשר האמצעים הביטחוניים הנוקטים כלפי אסירים פליליים.

עצם הסיווג לקטגוריה של אסיר בטחוני מצביע על כך שנשקף מהם סיכון ממשי הן לביטחון המדינה בכלל והן לסדר ולמשמעת בבית הסוהר. במציאות הביטחונית שבה מצויה ישראל אין פסול ביצירת קטגוריה נפרדת של אסירים ביטחוניים עליהם תחול מערכת כללים מיוחדת הכוללת הגבלות שונות המוטלות על מי שנמנה עליה (ראו רע"ב 6956/09 יונס נ' שב"ס, השופטת פרוקצ'ה והשופט עמית, פס"ד בעניין רע"ב 8355/10 שורפי נ' שב"ס ודג"צ 204/13 - כב' הנשיא גרוניס).

על כן, אמנם החלטה של הרשות המנהלית לעניין ההגבלות על אסירים ביטחוניים נתונה לביקורת שיפוטית, ככל החלטה מנהלית אחרת, עם זאת, על תקינותה של ההחלטה להיבחן כשלעצמה, על רקע מאפייניהם המיוחדים של אסירים אלו ולא כשנקודת הייחוס העומדת לעיני בית המשפט היא תנאי מאסרם של אסירים שאינם ביטחוניים.

יתכן שאף בהעדר נתון רלוונטי חדש, הרי שבחינה חוזרת של הנתונים המקוריים תביא להחלטה שונה מזו שנתקבלה במקור.

במקרה הנוכחי נהנה העותר מזכות שאיננה מוקנית לאסיר ביטחוני במשך תקופה ארוכה. אין סיבה למנוע מהרשות לתקן את הטעות, שכן האסיר לא שינה את מצבו לרעה כתוצאה מהטעות, אלא נהנה ממנה ולכן אין לומר שקיימת פגיעה באינטרס ההסתמכות.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ה, 28 יולי 2015, בהעדר הצדדים.